

nemlig at mindske Indførselen af visse Varer, vil først Tiden vise, men at en Vares Fordyrelse i nogen Grad mindsker Begæret efter den, vil nok føre til, at Loven til en vis Grad kommer til at virke efter sin Hensigt. Jeg gjorde tillige gældende, at Loven kommer til at virke overfor et ringe Antal Positioner, og derfor vil dens Hovedvirkning ikke blive tilfredsstillende. Det er jo ogsaa derfor, mine Meningsfæller i det andet høje Ting har stillet et mere vidtgaaende Forslag, og naar det ærede 18de tingvalgte Medlem mente, at vi var højt oppe, hvis vi kom til at regne med ca. 90 Mill. Kr. gennem Toldloven, vil jeg sige, at jeg forleden saa, at et Land som Norge paa samme Lov, Toldloven, har over 100 Mill. Kr.'s Indtægt, og det er dog et væsentlig mindre Land end Danmark.

Finansministeren (N. Neergaard):

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Bramsnæs) var meget ked af den høje Told paa Rosiner, Svesker, tørrede Figen o. s. v. og mente, at det var et absolut Nødvendighedsforbrug. Det kan jeg paa ingen Maade indrømme. Det er ikke et nødvendigt Næringsmiddel, og det kan meget godt erstattes med forskelligt andet, som baade, tror jeg, er billigere og nok saa sundt, og som gror her i Landet. Det kan udmærket erstattes, i hvert Tilfælde for den væsentligste Dels Vedkommende, ved Anvendelse af dansk Frugt, tilberedt paa forskellig Maade.

Man tager jo sin Stilling til dette Lovforslag enten saaledes, at man siger, at Loven vil aldeles ikke nytte noget i den Retning, den stiler, nemlig til at indskrænke Importen, eller man tager, som forskellige af Lovforslagets Modstandere har gjort, den stik modsatte Stilling og siger, at den vil blive ganske ødelæggende i sine Virkninger for forskellige Virksomheder her i Landet. Det interesserede mig at høre det ærede Medlem — saaledes som ogsaa Ordføreren for det radikale Parti gjorde det — helt igennem argumentere for, at Loven ikke kom til at betyde noget som helst. Det interesserede mig at sammenstille denne Ytring med en Udtalelse af det ærede Medlems Partifælle Hr. Borgbjerg i Folketinget i Gaar; han var meget højt oppe, endogsaa højere oppe, end han plejer at være, hvad der dog vil sige noget, i sine Skildringer af den aldeles ødelæggende Virkning, som Fordoblingen af Raatobakstolden vilde have for Tobaksfaget: Halvdelen af samtlige Tobaksarbej-

dere vilde blive arbejdsløse, saa stor vilde Indskrænkningen blive. Naar jeg nu tænker paa, at den Forhøjelse af Prisen paa Tobaksvarer, som Fordoblingen af Raatobakstolden vil medføre — det er den moderateste af alle de Forhøjelser, jeg har foreslaaet i dette Forslag, absolut den moderateste, og ganske naturligt maatte den være det, fordi Tobakken i Forvejen er saa haardt belastet gennem den store indenlandske Afgift —, naar jeg tænker paa, at denne den moderateste af alle Forhøjelser skulde bevirke, at Forbruget i den Grad gaar ned, at Halvdelen af Tobaksarbejderne bliver brødløse, staaer denne Opfattelse i en højt mærkelig Modsætning til den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gældende. Men man faar jo trøste sig med, at Sandheden her som sædvanlig ligger omkring Midten: Forbruget vil blive noget indskrænket, men for denne Vares Vedkommende langt fra med noget, der nærmer sig Halvdelen; jeg antager, Forbrugsindskrænkningen bliver forholdsvis ringe i Sammenligning med, hvad den bliver for de andre Grupper.

Hvad det ærede Medlems Bemærkning om Silkevarer angaar, kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for det radikale Venstre sagde. Det er virkelig ikke mere saadan, at Silken er en Forbrugsartikel, der holder sig til de øverste 10 000 i Landet for at bruge en engelsk Vending, men dette Forbrug er trængt meget dybt ned i Befolkningen. Det kan være mere eller mindre gode Kvaliteter, men Forbruget af Silkevarer i forskellig Form er trængt ned i Nærheden i hvert Tilfælde af selv de ugunstigere økonomisk stillede her i Landet, og for øvrigt mener jeg, at selv de, som det ærede Medlem regner til de højest begunstigede, ikke har bedre Vilkaar nu, end at ogsaa de maa se paa Nødvendigheden af at spare; ogsaa de maa indskrænke sig i overordentlig mange Tilfælde. Jeg nærer slet ikke Tvivl om, at en Forhøjelse af Silketolden og de dermed sammenhørende Toldsatser, som den her er foreslaaet, vil bevirke en meget betydelig Forbrugsindskrænkning, hvilken Opfattelse ogsaa Fagets Udøvere i høj Grad har bestyrket ved forskellige Udtalelser i Dag.

Det ærede Medlem (Bramsnæs) klagede over, at der var Efterbeskatning for Raatobakslagrene, men ikke f. Eks. for Cigarlagre o. s. v. Ja, man kan jo sagtens finde den Art Inkonsekvenser, hvis man vil kalde dem saa, men en saadan Foranstaltning som Efterbeskatning er man nødt til at indskrænke til ganske enkelte Tilfælde,